

— Идентѣ, които вий исказахте, възрази живо Огняновъ, доказватъ вапата начитанность само, по дяволски краснорѣчиво говорятъ за незнанието ви българскиятъ въпросъ. Подъ такова едно знаме само вий единъ ще се намѣрите : народътъ нѣма да го разбере. Забѣлѣжете, господинъ Кандовъ, че само една цѣль разумна и възможна можемъ да поставимъ прѣдъ него : строшаванието турския яремъ. Ний видимъ за сега само единъ врагъ — Турцитѣ, и противъ тѣхъ възставаме. Колкото за принципитѣ на социализма, съ които ни угощавате, тѣ не сж за нашия стомахъ, българскиятъ здравъ смисълъ ги отхвърля, и тѣ, нито сега, нито кога да е, не могатъ да намѣржатъ почва въ България. Вашитѣ шумни принципи и знамена на „свѣрвменното мисляще человѣчество и трѣзви науки на разума“, само хвърлятъ мъгла възъ прѣдмѣта. Тукъ е работата да запазимъ огнището си, честта си, живота си отъ първото крастави заптие... Прѣди да развързваме общечеловѣчески въпроси, или по-добрѣ мъгляви теории, трѣбва да развържемъ себе си отъ веригитѣ... Ония, на които ученията четете, нито мислятъ, нито знайтъ за насъ и нашитѣ страдания. Ний не можемъ да се опираме освѣнъ на народа, а въ тоя народъ туряме и чорбаджии и духовенство : тѣ сж сили и ний ще ги употрѣбимъ. Унищожитъ заптието, и народа постига свой идеалъ ! Ако вий имате другъ идеалъ, той не е неговъ.

Въ това врѣме, музиката бѣше прѣстала и шумътъ утихналъ. Слѣпецътъ засвири на флаутата и чудни сладостни тонове се разлѣхъ изъ пространството.

— Елате тука бе, какво философувате тамъ ? извикахъ къмъ троицата събесѣдници.

Но тѣ нито се обърнѣхъ : разговорътъ бѣше горещъ.

Слѣпецътъ свири още нѣколко врѣме срѣдъ тържественна тишина, щото всичкитѣ, ако и съ малко или много запалени глави, се наслаждавахъ отъ упоителната мелодия.